

– дозволяє більш глибоко зрозуміти технологію і методи діяльності успішних підприємств;

– отримувати значно кращі результати від власної господарської діяльності.

На жаль, дуже мало вітчизняних підприємств використовують метод бенчмаркінгу як інноваційний та ефективний інструмент управління підприємством, що уже є визнаним в усьому світі і має ґрунтовну науково-методичну базу. Керівники вітчизняних підприємств часто вважають дану методику просто промисловою розвідкою. Проте необхідність дослідження методу бенчмаркінгу, щодо застосування у вітчизняній економіці, очевидна. Потенціал бенчмаркінгу як складової інноваційної інфраструктури бізнесу може реально вивести підприємництво України на новий рівень розвитку.

Бібліографія

1. Гончарук А.Г. Бенчмаркінг як метод управління ефективністю підприємства / А.Г. Гончарук // Труды Одесского политехнического университета. - 2007. - Вип. 1 (27). - С. 253-258.

2. Горностаева Ж.В. Бенчмаркінг в сфері послуг: монографія Ж.В. Горностаева [и др.]; ГОУ ВПО «Южно-Рос. гос. ун-т экономики и сервиса». – Шахты : ГОУ ВПО «ЮРГУЭС», 2009. – 97 с.

3. Дубодєлова А.В., Юринєць О.В. Особливості та технологія внутрішнього бенчмаркінгу на підприємстві / А.В. Дубодєлова, О.В. Юринєць // Маркетинг і менеджмент інновацій – 2013. – №2.

4. Краус К.М. Бенчмаркінг як інструмент маркетингової політики вітчизняних малих підприємств торгівлі / К.М. Краус // Інноваційна економіка – 2012. - Вип. 8(34). - С. 253-258.

5. Соколова Є.В. Бенчмаркінг в інфраструктурних галузях: аналіз методології та практики застосування (на прикладі електроенергетики) / Є.В. Соколова // Наукові доповіді № 1 (R) -2007. - СПб. : НДІ менеджменту СПбДУ, 2007. - 30 с.

Наталія КРИВОКУЛЬСЬКА

Тернопільський національний економічний університет, Україна

УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ЕКОЛОГІЧНОЇ СФЕРИ НА МІКРО РІВНІ

Чинна практика реалізації екологічної політики на різних рівнях супроводжується множиною екологічних проблем, які є наслідком недосконалості законодавства, і відповідно, унеможливають проведення необхідних змін в системі управління охороною довкілля.

Недосконалість законодавчої і нормативно-правової бази в сфері охорони навколишнього середовища зумовили її відставання від сучасних умов, несформованість цілісної системи суб'єктів управління в цій сфері з чіткою визначеними сферами компетенції цих суб'єктів, їх повноваженнями.

Так, важливими суб'єктами управління в сфері захисту доскілля повинні стати підрозділи муніципальної поліції в об'єднаних територіальних громадах.

Методичними рекомендаціями щодо утворення підрозділів муніципальної поліції в об'єднаних територіальних громадах, міських і селищних радах Тернопільської області [1] зазначено, повноваження об'єднаних територіальних громад, міських і селищних рад щодо утворення підрозділів муніципальної поліції визначені статтями 11, 26, 54 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [2].

Метою формування підрозділів муніципальної поліції в об'єднаних територіальних громадах, міських і селищних радах Тернопільської області є забезпечення органами місцевого самоврядування реалізації повноважень у сфері контролю за додержанням вимог природоохоронного законодавства та законодавства в питаннях благоустрою, встановлених статтею 15 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» [3], статтею 10 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» [4] та статтями 11, 26, 54 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [2].

Такі підрозділи можуть утворюються рішеннями відповідних органів місцевого самоврядування, якими доцільно затвердити положення про підрозділи, а в разі необхідності – програми створення та розвитку підрозділів.

Підрозділи штатною чисельністю не менше двох посад (керівник – старший інспектор, головний спеціаліст – інспектор) доцільно передбачати в складі апарату виконавчого комітету органу місцевого самоврядування у межах затверджених кошторисів видатків на утримання та фондів оплати праці.

Посадові особи підрозділу як уповноважені органом місцевого самоврядування матимуть право складати протоколи про порушення правил благоустрою території населених пунктів за статтею 152 Кодексу України про адміністративні правопорушення, акти перевірок дотримання правил благоустрою та передавати їх на розгляд адміністративній комісії, утвореній органом місцевого самоврядування [1].

Суб'єктом управління в сфері захисту довкілля і частиною адміністративного обслуговування цієї сфери має стати державна фіскальна служба. З огляду на це, вимагає відновлення на державному

рівні порядок взаємодії територіальних і місцевих органів екологічного управління з державною фіскальною службою з метою перевірки правильності сплати екологічного податку та рентної плати за використання природних ресурсів.

З метою невідворотності покарання у сфері екологічних злочинів необхідним є формування порядку взаємодії територіальних і місцевих органів екологічного управління з органами поліції.

Отже, основна співпраця в сфері захисту доскілля повинна відбуватися між Державною екологічною інспекцією у Тернопільській області або її правонаступником, місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування, державною фіскальною службою, поліцією.

Через це, однією з базових засад успішного реформування системи управління розвитком екологічної сфери на мікро рівні є формування розвиненого інституційно-правового середовища, інструментами якого повинні стати:

- законодавче підґрунтя (окреслення законодавчого фундаменту місцевої екологічної політики, унормування основи еколого-економічної самодостатності регіонів і механізмів їхньої економічної інтеграції; запровадження сучасних інституційних інструментів підтримки місцевого екологічного розвитку);

- інституційна підтримка екологічного врядування (розвиток взаємозв'язків між рівнями державної влади шляхом правової розбудови інституцій місцевого та регіонального екологічного управління, які чутливо реагують на потреби населення, що проживає на їхній території, та, водночас, спроможні адекватно досягти загальнодержавних цілей екологічного спрямування);

- інституційно-правове підґрунтя для формування та вдосконалення механізму співпраці між регіонами, їхніх кооперації та інтеграції в екологічній сфері (наприклад, через міжрегіональне та міжнародне співробітництво на регіональному рівні). Активізувати міжрегіональне співробітництво у екологічній сфері, наприклад, можливо за рахунок перегляду механізму застосування Угод щодо регіонального розвитку між Урядом та регіонами шляхом їх спрямування на фінансування переважно міжрегіональних проектів і спільних заходів у рамках національних проектів. Тобто, слід відійти від усталеної в Україні в рамках чинних Угод практики фінансування локальних об'єктів сфери житлово-комунального господарства, інженерних мереж, екологічної інфраструктури тощо. Міжрегіональне співробітництво повинно стати ефективним інструментом вирішення спільних екологічних проблем

регіонів і територій. Така ситуація вимагає розробки відповідного інституційного забезпечення його розвитку, зокрема через створення Стратегії розвитку міжрегіонального економічного співробітництва;

- інституційно-правове забезпечення використання наявного на місцевому рівні ресурсного потенціалу (зокрема, визначення та унормування закономірностей його відтворення, відновлення в контексті реалізації довгострокових цілей регіонального екологічного розвитку).

Необхідним є створення належних умов для функціонування мережі недержавних інституцій регіонального і місцевого екологічного розвитку.

Перевагами функціонування таких інституцій стануть:

- їх орієнтованість на підвищення ролі і відповідальності територіальних громад, приватних підприємців і громадян за екологічний розвиток території;

- забезпечення можливості територіальним громадам, приватним підприємцям і громадянам реально брати участь та впливати на вирішення важливих проблемних питань екологічного розвитку території;

- сприяння поліпшенню умов використання передових інноваційних технологій;

- підвищення інвестиційної привабливості регіону;

- удосконалення підготовки та перепідготовки фахівців із регіонального екологічного розвитку;

- координація програм технічної допомоги, спрямованих на підтримку місцевого екологічного розвитку тощо.

Бібліографія

1. Методичні рекомендації щодо утворення підрозділів муніципальної поліції в об'єднаних територіальних громадах, міських і селищних радах Тернопільської області – [Управління екології та природних ресурсів Тернопільської обласної державної адміністрації] Тернопіль: ТОВ «Терно-граф», 2017. – 16с.

2. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997р. № 280 /97-ВР. – Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>

3. Про охорону навколишнього природного середовища: Закон України від 25.06.1991р. № 1264-XII – Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1264-12>

4. Про благоустрій населених пунктів: Закон України від 06.09.2005р № 2807-IV – Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2807-15>